

A photograph of a person's feet wearing bright red, well-worn work boots with yellow soles, standing in a dark puddle of water. The water is rippled with raindrops. Large, stylized teal raindrops are overlaid on the image, falling from the top. In the top right corner, there is a red rectangular sticker with the word 'OLIKA' written in white, slanted capital letters.

OLIKA

LISA BROBERG

ALLT MOD
JAG HAR

KLIMAT OCH HÅLLBARHET

På OLIKA vill vi värna det hållbara och klimatkloka läsandet. Därför trycks våra böcker på andra sidan Östersjön, i Baltikum, på FSC-märkt papper på ett Svanencertifierat tryckeri. Lite närmare, lite dyrare – mycket bättre!

EN BOK HAR ETT LÅNGT LIV

Det bästa sättet att återvinna en bok är att ge bort den! Förskolan, skolan, vännen, grannen, det lokala biblioteket eller second hand – möjligheterna är många. Vill du ändå kasta boken, ta bort själva pärmen och sortera den som brännbart.

Det som är kvar, själva inlagan, sorteras som en tidning.

Läs mer på olika.nu/klimatarbete

LISA BROBERG

ALLT MOD

JAG HAR

OLIKA
FÖRLAG

Böcker ut & in – ut med stereotyper – in med möjligheter!

OLIKA förlag AB 2019
www.olika.nu

Allt mod jag har
Författare: © Lisa Broberg
Omslag: © Lisa Zachrisson
Inlaga: Emili Svensson
Foto: Yvonne Duran (Lisa Broberg)
Tryck: Lettland 2019
Första utgåvan, första tryckningen
ISBN 978-91-88613-48-6

Trycksak
3041 0971

Till dig.

Kapitel 1

Jag heter Rakel och jag är bäst i klassen på att gå på händer. Förut var Saro bäst men hon har flyttat till Uppsala.

Själv bor jag i Stockholm. Det är Sveriges största stad. Och snabbaste. Alla har så bråttom här. En liten person, som jag, blir lätt omkullknuffad i myllret av människor. Därför står jag alltid innanför den vita linjen på tunnelbaneperrongen.

Jag gillar tunnelbanan för det luktar så gott där. Som jord och sand och sten. I alla fall på stationerna som ligger under marken. De ovanför stinker oftast bara kiss och sopor.

Jag tycker om tunnelbanan och jag tycker om djur. Jag önskar att jag kunde få ett eget men det verkar omöjligt. Så jag har ingen hund och absolut ingen katt. Inte en endaste liten hamster ens. Bara fiskar i ett akvarium, som alltid har för mycket alger på glaset.

Det var meningen att vår mal skulle äta upp algerna. Jag och mamma kallade den för Malen Algot, eftersom den tyckte att "allt var gott". Men en dag låg hen bara där på ytan, med magen i vädret och var stendöd. Algot är det närmaste ett husdjur jag kommit och hen begravde vi på gården. Så var det med det. Guppysarna är ju kvar, men de räknas inte för de är så nedrans små och trista.

Om min mamma ville byta jobb kunde vi kanske också flytta till Uppsala. Eller till Paris. Vi läser om Paris i skolan. Det ligger i Frankrike, men jag vill nog inte flytta dit. Inte till Uppsala heller.

Jag skulle *kanske* vilja bo i Västervik, hos min andra mamma, Nour. Men bara kanske, för där bor hennes nya fru Cissi också, och Mika och Benjamin.

Nour har inte bott hos mig och mamma på länge och eftersom hon bor så långt bort träffas vi rätt sällan. Det är nog därför jag inte kallar henne för mamma längre – hon är liksom bara Nour nu.

När jag var fyra träffade hon Cissi och flyttade ifrån

oss. Till Västervik, för där bor Cissis släkt. Jag ville hellre stanna kvar hos mamma Tove.

Sen skaffade Nour och Cissi Benjamin fast de redan hade var sitt barn. Nour hade ju mig och Cissi hade Mika. Så det var sjukt onödigt, tycker jag.

Mamma Tove, som jag bor med, är barnmorska och hjälper folk att föda barn hela dagarna. Hon är bäst. Hon fixar mina mackor varje morgon och gör alltid teet precis lagom varmt. Hon läser högt med världens bästa röst, borstar mitt hår försiktigt och nynnår på ett speciellt vis när hon tröstar mig.

Men ändå tänker jag ibland att jag skulle kunna byta allt det bra och roliga med mamma mot att hon blev lite lugnare. Tänk om hon var en sån där mamma som jobbade med data och bara gillade typ ... mellanmjölk. Men min mamma gillar öl och vin. Och jag hatar det. Jag hatar när hon blir full. Det spelar ingen roll att hon är världens bästa mamma annars.

Ingen annan mamma jag känner dricker lika mycket alkohol som min. Det är min hemlighet. Eller kanske är det *vår* hemlighet. Jag kan i alla fall inte berätta för Nour. Kan inte berätta för *någon*.

kapitel 2

Det är lördag och om en vecka fyller jag år! Jag och mamma ska ordna en stor buffé med kakor och bullar och glasstårta. Vi ska baka allting själva. Ha på oss förkläden och fixa hela dagen tillsammans.

Morbror Jack och hans tjej Yasmina är bjudna. Deras hund Lotus också förstås. Jack skrattar mycket och han har alltid en snus under läppen. Det har förresten Yasmina också. Jag ska aldrig börja snusa! Eller röka, som mamma gör.

När jag föddes gick Jack och köpte tre olika nallar till mig. Han tog allihop, för han kunde inte välja vilken som var mysigast. Han var så stolt över att ha blivit morbror och

mamma har berättat att det var Jack som fick mitt första riktiga leende.

Mina kompisar Tanja och Sabine är som en del av min familj så de är såklart välkomna också, men mormor och morfar kommer inte för de har flyttat till Malmö och orkar inte åka hela vägen till Stockholm. Och Nours släkt har jag inte träffat eftersom de bor i Iran.

Men Nour ska komma! Hon tar nog med sig Cissi, Mika och Benjamin också, men det är väl okej. För om inte de kommer kanske inte Nour heller gör det och det måste hon.

När mamma, Nour och jag bodde tillsammans brukade Nour klia mig på ryggen när jag skulle somna. Jag minns det, fast det var så länge sen, för det var det bästa jag visste. Jag blev trött och helt varm i bröstet. Tänk om hon kunde komma hit och natta mig ibland, som förut. Då skulle det inte göra så mycket att hon missar föräldramöten och sånt.

Hon kanske kan göra det efter kalaset! När alla andra åker hem kan hon stanna kvar och stoppa om mig.

”Självklart Rakel-Spektakel. En sån härlig unge kan jag ju inte säga nej till”, skulle hon säga.

Lisa Broberg

Vem är du?

Jag är en person som hörs och pratar mycket. Orättvisor gör mig jättearg och dagmaskar är det värsta jag vet. Regn, sovmorgnar, böcker, kaffe och kattungar däremot, gör mig alldeles varm i hjärtat.

Varför ville du skriva den här boken?

För att det är så himla vanligt med föräldrar som dricker för mycket alkohol men inte alls lika vanligt att deras barn, som oftast tycker att det är otroligt jobbigt, vågar berätta för någon. Det är ofta en onödig hemlighet. Jag ville skriva om ett barn vars förälder är både underbar och alkoholist. Jag vill också visa att det här barnet kan vara vem som helst. Rakel skulle kunna vara du, din roliga klasskompis eller bästa vän.

Hur var det att skriva berättelsen?

Det roligaste var att lära känna alla karaktärer, som liksom levde sina egna liv medan jag skrev. Rakel gjorde lite som hon själv kände för och det var verkligen inte alltid samma sak som jag hade planerat!

Hur känner du Rakel? Är Rakel som du eller helt påhittad?

Det här är ingen självbiografi, men precis som Rakel har jag erfarenhet av alkoholism. Och vi är ganska lika på andra sätt. Vi har båda fräknar till exempel och mina första riktigt bra kompisar var tvillingar, men jag är inte Rakel och Tove är inte min förälder.

Hur gör du när du skriver, var hittar du idéer?

Jag får nya idéer varje dag! För att jag hör någon prata i telefon på tunnelbanan eller ser en bild på någon jag tycker ser intressant ut. Jag brukar tänka till exempel; "Vad skulle hända om ett barn hamnade ensam på en tågstation." Sen är det bara att börja skriva för att få reda på svaren!

IBLAND KAN DET kännas ensamt och det är lätt att tro att en är helt ensam med sina problem. Om du lever nära någon som dricker för mycket ska du veta att det är mycket vanligare än du kanske tror. Det finns helt säkert fler, kanske till och med i din klass, som också har det jobbigt hemma. Det kan handla om andra droger också. Oavsett; kom ihåg att det aldrig är ditt fel att en vuxen använder droger eller betar sig illa. Du har rätt att få känna dig trygg och må bra, så ta hjälp av någon du litar på. Gör som Rakel och ta mod till dig att berätta, allt blir lättare om vi hjälps åt! Och om det känns svårt att prata med någon du känner så finns det många ställen där du kan få råd och stöd, här nedan ser du några av dem.

JUNIS – junis.org

MASKROSBARN – maskrosbarn.org

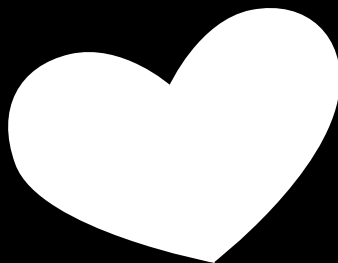
TRYGGA BARNEN – tryggabarnen.org

BRIS – bris.se

UMO – umo.se

BARNRÄTTSBYRÅN – barnrattsbyran.se

DRUGSMART – drugsmart.com

Fler böcker för barn i skolåldern från OLIKA förlag

Kapitelböcker fotboll ca 5–9 år

Ta chansen,
Charlotte!

Satsa allt,
Olivia!

Snygg räddning,
Hedvig!

Snygg fint,
Therese!

Värsta målet,
Kosse!

Kapitelböcker fotboll ca 9–12 år

Gå på mål, Marta!

Backa hem, Nilla!

NYHET

Kapitelböcker ca 9–12 år

Spionen på
Spöskolan

Mumien på
Spöskolan

FANTASY

Isporten:
Mörkt vatten

Isporten:
Andra sidan

Isporten:
Fångade

Isporten:
Elden kommer

Tonår

Ta makten – för att det funkar!

Ladda ner
BOKHANDLEDNINGAR
kostnadsfritt på
olika.nu
Fördjupa läsningen och ställ
normkreativa frågor.

*Jag ser hur Amira skriver något. Sen slutar hon.
Hon skriver igen. Och tar bort. Men sen kommer
det. Det susar i mina öron. Mina ögon svider.
Varför skrev hon så? VARFÖR SKREV HON SÅ?
Mitt hjärta är på väg att banka sig ur bröstet och
handflatorna är iskalla. Jag loggar ut. Bara sådär.*

Rakels kompisar är bäst på att bevara hemligheter. Ändå kan hon inte berätta exakt allt för dem. En del saker är nämligen privata, som mamma Tove säger. Fast hon verkar tycka att mycket är privat. Nour bor i Västervik med sin nya familj och Rakel och Tove är kvar på Söder. Där finns alla bra platser - kyrko och gitarrskolan, till exempel. Hemma är också bra, förutom att där inte bor en endaste liten hamster. Bara trötta fiskar i ett akvarium, som alltid har för mycket alger på glaset. Och en hemlighet som väger flera ton.

ISBN 978-91-88613-48-6

9 789188 613486

